

## KOKO KYMMENIKKÖ „SOSIALISTISIA” MINISTEREITÄ

Kansainvälisen sosialishovinistisen toimiston <sup>60</sup> sihteeri Huysmans on lähettänyt tervehdyssähkeen Tanskan salkuttomalle ministerille Stauningille, Tanskan pseudo-„sosialidemokraattisen” puolueen johtajalle: „Näin lehdistä, että Teidät on nimitetty ministeriksi. Onnittelen sydämellisesti. Meillä on siis jo kymmenen sosialistiministeriä maailmassa. Asiat edistyvät! Parhaimmat tervehdykseni”.

Niinpä kyllä, asiat edistyvät. Toinen Internationale etenee nopeasti — yhtyäkseen täydellisesti kansallisliberaalien politiikkaan. Saksan äärimmäisten opportunistien ja sosialishovinistien taistelulehti Chemnitzin „Kansan Ääni” <sup>61</sup> julkaistessaan tämän sähkeen huomauttaa hieman myrkyllisesti: „Kansainvälisen sosialistisen toimiston sihteeri tervehtii ilman muuta sitä, että sosialidemokraatti on ottanut vastaan ministerinviran. Mutta vähän ennen sotaa kaikki puolueiden edustajakokoukset ja kansainväliset kongressit vastustivat jyrkästi sellaista! Ajat muuttuvat, samoin mieliteet — tässäkin suhteessa”.

Heilmanneilla, Davideilla ja Südekumeilla on täysi oikeus taputtaa halveksivasti olalle Huysmanseja, Plehanoveja, Vanderveldeja...

Stauning julkaisi hiljattain Vanderveldelle osoittamansa kirjeen, jossa saksalaismielinen sosialishovinisti yhtenäen piikkittelee ranskalaista sosialishovinistia. Tässä kirjeessään Stauning ylvästelee muun muassa sillä, että „me (Tanskan puolue) olemme kieltäytyneet jyrkästi ja selvästi siitä järjestöä vahingoittavasta hajotustoiminnasta, jota niin sanottu Zimmerwaldin liike suorittaa Italian ja Sveitsin puolueen aloitteesta”. Siinä on kirjaimellisesti näin!

Tanskassa kansallinen valtio muodostui XVI vuosisadalla. Tanskan kansanjoukot ovat jo kauan sitten vieneet loppuun porvarillisen vapausliikkeen. Enemmän kuin  $\frac{96}{100}$  Tanskan väestöstä muodostavat Tanskassa syntyneet tanskalaiset. Saksassa tanskalaisia ei ole edes täyttä kahtasataa tuhatta. (Tanskan väkiluku on 2,9 milj.) Tämän perusteella voidaan päätellä, miten karkeaa porvarillista petosta ovat Tanskan porvariston senaiheiset puheet, että nykyhetken tehtävänä on luoda „itsenäinen kansallinen valtio"! Sellaista puhuvat XX vuosisadalla Tanskan porvarit ja monarkistit, joiden *hallussa ovat* sellaiset *siirtomaat*, joissa on väestöä miltei yhtä paljon kuin tanskalaisia Saksassa ja joilla Tanskan hallitus *käy nyt kauppaa*.

Kuka on sanonut, ettei meidän aikanamme käydä ihmis-kauppaa? Käydään ja mainiosti käydäänkin. Tanska myy Amerikalle niin ja niin monesta miljoonasta (hinnasta ei ole vielä sovittu) kolme saarta — ne ovat kaikki tietysti asuttuja.

Tanskan imperialismiin erikoispiirteenä on sitä paitsi se, että tuo imperialismi saa ylivoittoa, mikä johtuu sen edullisesta monopoli-asemasta maito- ja lihamarkkinoilla: se vie tuotteensa halpaa meritietä pitkin Lontooseen, maailman huomattavimmille markkinoille. Tämän ansiosta Tanskan porvaristo ja Tanskan rikkaat talonpojat (jotka ovat ihan ilmettyjä porvareita, vaikka venäläiset narodnikit jaarittelevatkin toista) ovat muuttuneet Englannin imperialistisen porvariston „kukoistaviksi” leipäsusiksi, jotka saavat osansa sen varsin turvatuista ja varsin lihavista voittotuloista.

Tällaiseen kansainväliseen tilanteeseen on täydellisesti suostunut Tanskan „sosialidemokraattinen” puolue, joka on vuorenlujana kannattanut ja kannattaa Saksan sosialidemokratian oikeistosiipeä, opportunisteja. Tanskan sosialidemokraatit ovat äänestäneet sen puolesta, että porvarillismonarkistiselle hallitukselle myönnettäisiin määrärahoja — „puolueettomuuden suojaamiseksi”, niin kuin teeskennellysti sanotaan. Edustajakokouksessa syyskuun 30 p:nä 1916 enemmistö, joka teki  $\frac{9}{10}$ , kannatti ministeristöön osallistumista, sopimuksen tekoa hallituksen kanssa! Bernin sosialistilehden kirjeenvaihtaja tiedottaa, että ministerisotia Tanskassa vastustivat Gerson Trier ja toimittaja I. P. Sundbo. Trier puolusti loistavassa puheessaan vallankumouksellisia marxilaisia katsantokantoja ja, kun puolue

päätöksi osallistua ministeristöön, erosi Keskuskomiteasta ja puolueesta sanoen, ettei hän halua olla *porvarillisen* puolueen jäsen. Viime vuosina Tanskan „socialidemokraattinen“ puolue ei ole millään tavoin eronnut porvarillisista radikaaleista.

Tervehdys toveri G. Trierille! „Asiat edistyvät“, Huysmans on oikeassa,— edistyvät siihen suuntaan, että tapahtuu ilmeinen, selvä, poliittisessa mielessä rehellinen ja sosialismin kannalta välttämätön rajankäynti vallankumouksellisen proletariaatin *joukkojen* edustajain, vallankumouksellisten marxilaisten ja imperialistisen porvariston plehanovilais-potresovilais-huysmansilaisten liittolaisten ja asiamiesten välillä, joilla on puolellaan enemmistö „*johtomiehistä*“, mutta jotka eivät edusta sorrettujen joukkojen etuja, vaan vähemmistönä olevien, porvariston puolelle siirtyvien etuoikeutettujen työläisten etuja.

Tahtovatkohan Venäjän tietoiset työläiset, ne, jotka olivat valitsemassa Siperiaan karkotettuja edustajia, ne, jotka äänestivät vastaan, kun oli kysymyksessä osallistuminen imperialistista sotaa tukemaan muodostettuihin sotateollisuuskomiteoihin, tahtovatkohan he kuulua *kymmenen* ministerin „Internationaleen“? *Stauningien* Internationaleen? Internationaleen, josta eroavat *Trierit*?

„Sotsial-Demokrat“ № 56,  
marraskuun 6 pnä 1916

Julkaistaan „Sotsial-Demokrat“ lehdessä  
tekstin mukaan